

पदार्थः

निपातनात् सिद्धम् । युगपदुपस्थितचरण-
जातुनी । इति याकरणम् ॥

पदाङ्गः, पुं (पदस्य अङ्गचिह्नम् ।) क्रमाङ्गः । पाद-
चिह्नम् । यथा,—

“शास्त्रे श्रायकवेदयोः श्रमिन् श्रीहृत्वाश्रमार्पय-
न्नानन्दप्रदनन्दनन्दनपदङ्कारविन्दं हृदि ।

चक्रे लक्षपदाङ्कतमनुलं प्रीतिप्रदं शृङ्गतां

धीरः श्रीरघुरामरायश्रुतेराज्ञां गृहीत्वादरात् ॥

इति पदाङ्कतकाव्यम् ॥

पदाङ्गी, स्त्री, (हंसस्य पदमिव अङ्गं यस्याः । स्तिर्या
डीष् ।) हंसपदी । इति राजनिघण्टुः ॥

पदाजिः, पुं, (पादाभ्यामजतीति । अज गतौ +
“पादे च ।” उणां । ४।१३१ । इति पादे चोप-
पदे अजेरिण् । “पादस्य पदाभ्यातिगोप-
हतेषु ।” ६।३।५२ । इति पदादेशः । बहुल-
वचनान् अजर्थभावः ।) पदातिकः । इत्य-
मरः । २ । ८ । ६६ ॥

पदात्तः, पुं, (पदाभ्यामततीति । पद् + अत् + अच् ।)
पादातिकः । इति शब्दरत्नावली ॥

पदातिः, पुं, (पादाभ्यामतति गच्छतीति “पादे
च ।” उणां । ४।१३१ । इति पाद् + अति + इण् ।
“पादस्य पदाभ्यातिगोपहतेषु ।” ६।३।५२ ।
इति पदादेशः ।) पदातिकः । पेयादा इति
भाषा । तत्पर्यायः । पत्तिः २ पतगः ३ पादा-
तिकः ४ पदाजिः ५ पङ्गः ६ पदिकः ७ । इत्य-
मरः । २ । ८ । ६६ ॥ पदातिकः = पादात् ६
पादाविकः १० पदात् ११ पायिकः १२ श्व-
रालिः १३ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
महाभारते । १ । १३६ । ३१ ।

“गजानन्वान् रथाञ्चैव पातयामास पाङ्कवः ।

पदातीञ्च रथाञ्चैव न्यवधीदर्शनाग्रजः ॥”)

पदातिकः, पुं, (पदाति + स्वार्थे कन् ।) पदातिः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

पदारः, पुं, (पदं ऋद्धति प्राप्नोतीति । ऋ + अण् ।)
पादधूलिः । पादालिन्दः । इति मेदिनी ॥

पदार्थः, पुं, पदानां षटपटादीनां अर्थोऽभिधेयः ।
तत्पर्यायः । भावः २ धर्मः ३ तत्त्वम् ४ सत्त्वम्
५ वस्तु ६ । इति जटाधरः ॥ * ॥ (पदार्था हि
दर्शनमतभेदेन नानाविधाः । तत्र वैशेषिकाणां
मते ।) सप्त पदार्थाः । यथा,—

“त्रयं गुणास्त्रया कर्म सामान्यं सविशेषकम् ।

समवायस्त्रयाभावः पदार्थाः सप्त कीर्तिताः ॥”

“सप्तानामपि साधर्म्यं ज्ञेयत्वादिकमिष्यते ।

त्रयादयः पञ्च भावा अनेके समवायिनः ॥

सत्तावन्तस्त्रयस्त्वाद्या गुणादिर्निर्गुणक्रियः ॥”

इति भाषापरिच्छेदे । २, १४ ॥

“एते पदार्था वैशेषिकप्रसिद्धाः । नैयायिकाना-
मप्यविरुद्धाः ।” इति सिद्धान्तसुक्तावली ॥ गीत-
मोक्तयोः पदार्थास्तु न्यायशब्दे ऋष्याः ॥
(कपिलमते प्रकृत्यादयः पञ्चविंशतिः । पातञ्जल-
मते तु ईश्वरेण सह षड्विंशतिः । वेदान्तमते
आत्मागात्मभेदात् द्विविधः । तत्र आत्मापि

पद्म

द्विविधः ईश्वरजीवाद्युपाधिभेदात् । एतावपि
विद्याविद्याभेदेन द्विविधौ । केवलमविद्योप-
हितत्वाद्भेदयत्तहारः । अनात्मापि कारण-
रूपस्थूलभेदात् त्रिविधः इति ॥)

पदासनं, स्त्री, (पदः पादस्य वा आसनम् ।) पाद-
पीठम् । इति हिमचन्द्रः ॥ पा राखा टुल् ।
इति भाषा ॥

पदिकः, पुं, (पादेन चरतीति । पाद् + “पर्पादिभ्यः
ङ् न् ।” ४।३।१० । इति ङ् । ततः पदादेशश्च ।)
पदातिः । इत्यमरः । २ । ८ । ६७ ॥

पङ्गः, पुं, (पङ्गा गच्छतीति । पत् + गम् + अन्ये-
भ्योऽपीति ङः ।) पदातिकः । इत्यमरः । २।८।६७ ॥

पङ्कतिः, स्त्री, (पङ्गां हन्ति गच्छतीति । हन्
पङ्कती, गतौ + क्तिन् । “हिमकापिहतिगु
च ।” ६।३।५४ । इति पङ्गावः । “वङ्गादिभ्यश्च ।”
४।१।४५ । इति वा डीष् ।) वर्त्म । (यथा, रघुः
३।४६ ।

“पथः श्रुतेर्दशयितार ईश्वराः
मलीमसामाददते न पङ्कतिम् ॥”)

पङ्क्तिः, इति मेदिनी । अन्वार्थबोधकयन्त्रः ।
इति हिमचन्द्रः ॥ पदवी । सा च धोषवसु-
मित्रादिरूपा । यथा । “षष्ठेऽन्नप्राशनं मासि
यद्येष्टं मङ्गलं कुर्वे इति मनुवचनात् चूडाकायां
यथाकुलमिति याज्ञवल्क्यावचनात् देशानु-
श्रितं कुलधर्मसुखं समोन्नयनं नहि संयोज्ये
इति वामनपुराणाच्च संस्कारमात्रे कुलधर्मांशु-
रोधेन कालान्तरे मङ्गलविशेषाचरणवत्
श्रुत्यानां नामकरणे वसुधोषादिरूपपङ्कतिगुक्त-
नामत्वञ्च बोध्यम् । एवमेव कुलकभट्टः ।” इत्यु-
द्गाहत्त्वम् ॥

पङ्क्तिं, स्त्री, (पादस्य हिमम् । “हिमकापिहतिगु
च ।” ६।३।५४ । इति पङ्गावः ।) पदस्य श्रौत-
लता । इति संचिप्रसागर्याकरणम् ॥

पङ्गं, स्त्री पुं, (पद्यते इति । पद् गतौ + “अर्त्तिस्तु-
सुहृत्सिति ।” उणां । १ । १३६ । इति मन् ।
यङ्, पङ्गा लङ्गीरस्यसिन् । “अर्षं आदि-
भ्योऽच् ।” ५।२।२३ । इति अच् ।) खनाम-
ख्यातपुष्पविशेषः । तत्पर्यायः । नलिनम् २
अरविन्दम् ३ महोत्पलम् ४ सहस्रपत्रम् ५
कमलम् ६ शतपत्रम् ७ कुशश्रेयम् ८ पङ्कुर-
हम् ९ तामरसम् १० सारसम् ११ सरसी-
रुहम् १२ विसप्रसूनम् १३ राजीवम् १४ पुष्कर-
रम् १५ अम्बोरुहम् १६ । इत्यमरः । १ । १० ।
३६-४० ॥ पङ्कजम् १७ अम्बोजम् १८ अम्बु-
जम् १९ सरसिजम् २० श्रीवासम् २१ श्रीपर्णम्
२२ इन्दिरालयम् २३ जलेजातम् २४ अजम् २५
कञ्जम् २६ नलम् २७ नालीकम् २८ नालिकम्
२९ वनजम् ३० अम्बानम् ३१ पुटकम् ३२
अजः ३३ । इति शब्दरत्नावली ॥ अस्य गुणाः ।
कषायत्वम् । मधुरत्वम् । श्रौतलम् । पित्त-
कफासनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ अव-
शिरम् कमलशब्दे ऋषयम् ॥ * ॥ पङ्कजम् ।

पद्मः

तच्च गजस्य सुखादिस्थो विन्दुसमूहः । खूह-
विशेषः । (यथा, मनुः ७ । १८८ ।

“यत्तच्च भयमाश्रयेततो विकारयेद्वलम् ।
पद्मेन चैव बृहेन निविशेत् सदा स्वयम् ॥”)

निधिभेदः । (यथा, महाभारते । १०।१०।३६ ।

“निधिप्रवरसुख्यौ च शङ्खपद्मौ धनेश्वरौ ।

सञ्जात्रिणीन् प्रमुखाद्य उपास्तां वै धनेश्वरम् ॥”)

संख्यानतरम् । तच्च दशाङ्गुदम् । (यथा, महा-
भारते ।

“अयुतम् प्रयुतञ्चैव पद्मम् खर्वमथाङ्गुदम् ॥”)

दशशङ्ख इति मेदिनी । पङ्काकाशौषधिः । इति
धरणिः ॥ पुष्करसूत्रम् । सौभकम् । इति राज-
निघण्टुः । (कल्पविशेषः । यथा, मार्कण्डेये ४७।३२ ।

“पद्मायसाने प्रलये निशासुप्तोत्थितः प्रभुः ।
सत्तोदितकस्तदा त्रया यन्त्रं लोकमवैचत ॥”)

शरीरस्य षट्पङ्गाणि यथा,—
“मूलाधारं त्रिकोणाख्यं इच्छाज्ञानक्रियात्मके ।
मध्ये स्वयम्भुलिङ्गं कोटिस्थयंसमप्रभम् ॥
तदूर्ध्वं कामवीजं तु कलशान्तीन्दुनादकम् ।
तदूर्ध्वं तु शिखाकारा कुण्डली त्रस्रविग्रहा ॥
तद्दक्षिणे हेमवर्णाभम व स-वर्णचतुर्दलम् ।
इतहेमसमप्रख्यं पद्मं तच्च विभावयेत् ॥
तदूर्ध्वेऽपिसमप्रख्यं षड्दलं हीरकप्रभम् ।
वादिलान्तषड्गुणेन युक्ताधिष्ठानसंज्ञकम् ॥
मूलमाधारषट्कारां मूलाधारं ततो विदुः ॥१॥
खण्ड्येन परं लिङ्गं स्वाधिष्ठानं ततो विदुः ॥२॥
तदूर्ध्वं नाभिदेशे तु मणिपूरं महत्प्रभम् ।
मेघामं विद्युदाभञ्च बहुतेजोमयं ततः ॥
मणिवद्भिन्नं तन् पद्मं मणिपूरं तथोच्यते ।
दशभिश्च दलेयुक्तं ङादिफान्ताचरान्वितम् ॥
शिवेनाधिष्ठितं पद्मं विश्वालोकेककारणम् ॥३॥
तदूर्ध्वेऽनाहृतं पद्मसुन्दरादित्यसन्निभम् ।
कादिठान्ताचरे रर्कपत्रैश्च समधिष्ठितम् ॥
तन्मध्ये वाणलिङ्गं तु सूर्यायुतसमप्रभम् ।
शब्दब्रह्ममयं शब्दोऽनाहृततत्र दृश्यते ॥
तेनाहृताख्यं पद्मं तन्मुनिभिः परिकीर्तितम् ।
आनन्दसदनं तसु पुरुषाधिष्ठितं परम् ॥४॥
तदूर्ध्वं तु विशुद्धाख्यं दलयोद्गशपङ्कजम् ।
खरैः षोडशकैर्युक्तं धूमवर्णं महत्प्रभम् ॥
विशुद्धं तनुते यस्मात् जीवस्य हंसलोकनात् ।
विशुद्धं पद्ममाख्यातमाकाशाख्यं महत् परम् ॥५॥
आज्ञाचक्रं तदूर्ध्वं तु व्यात्मनाधिष्ठितं परम् ।
आज्ञा संक्रमणं तच्च गुरोराज्ञेति कीर्तितम् ॥६॥
कैलासाख्यं तदूर्ध्वं तु बोधनीयं तदूर्ध्वतः ।
एवञ्च शिवचक्राणि प्रोक्तानि तव सुत्रतः ॥
सहस्रारामुञ्जं विन्दुस्थानं तदूर्ध्वमीरितम् ॥”

इति तन्त्रसारः ।

पद्मः, पुं, (पद्यते इति । पद् गतौ + “अर्त्तिस्तु-
सिति ।” उणां । १।१३६ । इति मन् ।) दाश-
रथिः । नागविशेषः । इति धरणिः ॥ (यथा,
महाभारते । १।६।८ ।

“हृत्पञ्च लोहितश्चैव पद्मचिचञ्च वीर्यवान् ॥”